

Arbejdsdirektoratet  
Att: Kt.chef Kirsten Brix Pedersen

15. december 2008

**Høringssvar vedr. lov om ændring af aktiv socialpolitik (450 timers regel)**

Holmens Kanal 22  
1060 København K

Tlf. 3392 4704

Fax. 3392 9205

www.udsatte.dk

E-mail: post@udsatte.dk

RAS/ J.nr. 2008-9377

Rådet har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Rådet frygter for de sociale konsekvenser af de foreslåede skærper af betingelserne for at få ret til kontanthjælp. Det gælder både skærper af reglen fra 300 timer til 450 timer og udvidelsen af personkredsen til også at omfatte ægtepar, hvor den ene er i understøttet beskæftigelse, mens den anden er på kontanthjælp. Der er i bemærkningerne til lovforslaget slet ikke gjort rede for nogen sociale konsekvenser heraf. Dette uagtet, at familierne, der mister retten til at få kontanthjælp, vil miste 96.000 kr årligt i kontanthjælp. Samtidig er det personer, som i forvejen hører til de vanskeligst stillede i vort samfund.

Der henvises flere steder i bemærkninger til effekterne af indførelsen af 300 timers reglen på antallet, der kommer i beskæftigelse. Der refereres til den undersøgelse, som SFI har udført "Betydningen af 300 timers reglen". Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at 300 timers reglen har betydet, at en stor del af de langvarige kontanthjælpsmodtagere er kommet i beskæftigelse i løbet af ¾ år eller mindre efter, at reglen fik virkning. Dette er der imidlertid ikke belæg for. SFI skriver udtrykkeligt i undersøgelsen side 18 "Undersøgelsen tyder på at 300 timers reglen har haft en væsentlig virkning på de involveredes beskæftigelse. Det skal dog understreges, at der ikke er tale om en egentlig effektanalyse, idet undersøgelsen ikke har søgt at estimere, hvordan kontanthjælpsmodtagerne ville have klaret sig på arbejdsmarkedet i fravær af 300 timers reglen." Andetsteds i bemærkningerne, side 3, anføres det, at "den positive effekt", som jo altså, som det fremgår af SFI's undersøgelse, netop ikke kan kaldes en effekt, "naturligvis skal ses i sammenhæng med den generelt positive beskæftigelsessituation og den forstærkede indsats over for svage ledige." Altså er det misvisende at påstå, at 300 timers reglen har bragt flere i beskæftigelse.

I øvrigt fremgår det af SFI's undersøgelse, at den alene vedrører overgangsreglen, hvor kravet alene var 150 timers beskæftigelse. Langt flere vil kunne opfylde kravet om 150 timers beskæftigelse, end kravet om 300 timers arbejde eller forslaget om 450 timers beskæftigelse.

I den forbindelse skal det bemærkes, at hvis der alene bliver tale om, at de pågældende opnår deltidsbeskæftigelse f.eks. 10 timer om ugen, hvilket

utvivlsomt vil være tilfældet for mange, vil optjening af 450 timers arbejde vare 45 arbejdsuger, hvilket modsvarer et almindeligt arbejdsår. I hele denne periode vil de pågældende på grund af modregningsreglerne i kontanthjælpen alene få en gevinst på 5 kr. pr. time ved at komme i arbejde. Kontanthjælpsmodtagernes vanskelige økonomiske situation vil således fortsætte længe uanset, at de faktisk er begyndt at arbejde.

300 timers reglen blev som ovennævnt indført på et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden var stærkt faldende, hvilket gav de socialt udsatte grupper en chance på arbejdsmarkedet. Men skærpelsen til 450 timer finder sted på et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden vokser særlig for gruppen af ufaglærte. Her er ledigheden nu vokset til 6 pct. Derfor mener Rådet, at der er grund til at frygte, at mange familier vil blive ramt af den nye regel.

Det anføres i bemærkninger side 3, at der med reglen er indført et objektive kriterium for, hvornår en ægtefælle må anses for at være reelt hjemmegående. Det betyder, at de som uundgåeligt og uden egen skyld bliver arbejdsløse på grund af den økonomiske krise som følge af en virksomheds konkurs eller indskrænkning af arbejdsstyrken m.v., og som ikke er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, automatisk bliver henregnet til hjemmegående og derved mister retten til kontanthjælp. Det er for Rådet at se at rette smed for bager.

Rådet savner generelt en vurdering af, om kontanthjælp kun til den ene ægtefælle giver et reelt forsørgelsesgrundlag, som er nok til at helbredet ikke trues og familien fortsat kan fungere i samfundet. Rådet mener, at spørgsmålet, om en person er berettiget til kontanthjælp, bør afgøres konkret på grundlag af en vurdering af, om den pågældende er i stand til at arbejde, og om den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Derfor bør objektive regler som 300/450 timers reglen om, hvornår en person står til rådighed, afskaffes.

Subsidiært vil Rådet foreslå, at skærpelsen af 300 timers reglen til en 450 timers regel og udvidelsen af gruppen, som er omfattet af 450 (300) timers reglen til igen at omfatte gruppen af ægtepar, hvor den ene er i ordinært udstøttet arbejde og kun den anden modtager kontanthjælp, trækkes tilbage.

Med venlig hilsen



Preben Brandt